

Handwritten text at the top of the right page, likely a preface or introductory text.

Main body of handwritten text on the right page, arranged in columns.

Main body of handwritten text on the left page of the right-hand spread, arranged in columns.

Handwritten text at the top of the left page, likely a preface or introductory text.

Main body of handwritten text on the right page of the left-hand spread, arranged in columns.

Main body of handwritten text on the left page of the left-hand spread, arranged in columns.

והשיב את אשמו בראשו ו
וחמשתו כסף עליו ונתן לאשר
אשם לו ואילו לאיש גאל
לחשוב האשם אלו האשם
המושב לחזקו לבחור מבר או
הכפרים אשר וכפר בו עליו
וכל תרומה לברקושו בני
ישראל אשר יקריבו לבחור לו
וחיה ואיש אתקדשו לו וחינו
איש אשר יתן לבחור לו וחינו

וידבר יחזקאל משה ואמר רבו
אל בני ישראל ואמרת אליהם
איש איש בהשטרה אשרו
וימנעו בו מעל ושכב איש את
שכבת זרעו ונעם מעני אשה
ונסתרה והיא נכפאת ועל אי
בין זקוא לא נתפשה ועברו
עליו רוח קטאת וקטאת אשה
קטאת נטמאת או עבר עליו קוח
קטאת וקטאת את אשתו והיא קטאת
נטמאת והבט האיש את
אשתו על הפחו והבט אתה ונעם
עליו נעשית האשמה שערות
לא יזע עליו שמו והאיש עבר
לבנה כי כפאת קטאת הוא מנח
ופחו מוכרת עון וקריב אתה
חמור והעמיד רגל ויחוד

אשר פקד משה ואחרו על פי
יחזקאל בירמיהו כי החקרים
אשר פקד משה ואחרו ושיאר
ישראל אתהו למשפחה
לביית אבתם מן שלשים שנה
ועד כי חמש שנה כל
הבא לעבר עבדה ועבדת
משא מתן מעריותו פקדוהם
שמנת אפוס חמש מאות
ושמנים יש מן יחזקאל פקד אותם
בד משה איש איש על עבדו
ועל משאו ופקדו אשר ענה
יחזקאל את משה
וידבר יחזקאל משה לאמר יעזקאל
בני ישראל ושלחו מן המחתה
כל צרנו וכל זב וכל סומא לנפש
מזכר עד נקבה ושלחו אל מחניו
למחנה השלוחים ולא יכמאו
את מחנותם אשר אני שוכן
בתוכם ונעשו בני בני ישראל
וישלחו אותם אל מחניו למחנה
כאשר רבו יחזקאל משה בו
עשו בני ישראל
וידבר יחזקאל משה ואמר רבו
אל בני ישראל איש איש את
ועשו מכל חטאת הארץ למען
מעל מחנה ואשמה הנפש חתוא
וחתוהו את חטאתם אשר עשו

ענה את בני הקהלה למשם
משפחתם ולבית אבתם ימנו
שלשים שנה ומעלה ועד כי
משנים שנה מלחבא לעבא
עבדה בחזק מועדו וחקרו
חוקים ומשפחתם אפוס
לע מאות וחמשים אלה
חודל משפחת הקהלה כל
עבדו ואתו עליו יחזקאל ביר
ומחניו בני גרשו
שפחתם ולבית אבתם מן
שלשים שנה ומעלה ועד כי
עבדה בחזק מועדו וחקרו
חוקים ומשפחתם לבנות
הם אפוס ושש מאות
וישאלו אתה פקדו משפחת
גרשו כל העבד באהל
עו אשר פקד משה ואחרו
דפי יחזקאל ופקדו משפחת
מכריו למשפחתם לבנות
בתם מן שלשים שנה
מעלה ועד בחמש שנה
לחבא לעבא ועבדה באהל
ועד יחזקאל פקדו משפחתם
וישאלו אותם מאות אלה
חוקי משפחת בני מרדכי

אחד מועד ואתך יש חקו
ואתמסקה פתח שש חקו
אשר על המשפט ועל חוקו
סביב ואת מיתו חקו ואת
כל עבדתם את כל אשר
ינעשה לחס עבדו ועד פו אלו
ובנו אחיה כל עבדת
הגרשעו לבר משאם וכל
עבדתם ופוקתם עליו משפט
את כל משאם ואת עבדו
משפחת בני חזקאל פקדו
מועד ומשפחתם פקדו את
בן יחזקאל הכהן
חזקאל למשפחתם לבנות
הפקדו אתם מן שלשים שנה
ועד כי חמש שנה
ומקדם כחבא לעבא ועבדה
עבדתם מועד ואת
משפחת הקהלה ואת
אנשיהם ואת חוקי
כל ביתם וכל עבדתם
עבדה בחזק מועדו ואת
עבדת משפחת הגרשעו ועבדו
המשא ושאו את מועדו
המשא ואת אחיו מועדו
מכל חטאת חמשה אשר
עליו מלמעלה ואי משפט

בני קהלת באהל מועד ופקדו
אל עור בז אחר והכחו שמו
המאור וקטנות הפמים ונענה
התמיד ושמו המשחה פקדת
כל המשא וכל אשר בו
פקדו ונכחו
וידבר יחזקאל משה ואמר
לאמר אלהי ישראל ואת שבט
משפחת הקהלה מן חוקי
וואת עשור חס וחזקא ולמנו
בגשתם את קדש הקדש שנים
אחרו ובנו ואלו ושמו אותם
איש איש על עבדו ואל
משאו ולא יבאו לראות
כבלע את הקדש ומדנו
וידבר יחזקאל משה לאמר
נשא את ראש בני גרשו ו
הם לבית אבתם למשפחתם
מן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה הפקדו אותם
לחבא לעבא ועבדה בחזק
עבדה בחזק מועדו ואת
עבדת משפחת הגרשעו ועבדו
המשא ושאו את מועדו
המשא ואת אחיו מועדו
מכל חטאת חמשה אשר
עליו מלמעלה ואי משפט

שנה וכסו אתו במכסה עור
קדש ושמו את בניו וליקחו
בני תבלת וכסו את מעבת
הקאה ואת נריתו ואת
מלקחיה ואת מחתתיה ואת
כל מלי שמימה אשר ישראל
לה ביום ונתנו ארז ואת כל
מליה אל מכסה עור תחש
ונתנו על חמוטו ועל מזבח
החוב וירשו בני תבלת וכסו
אתו במכסה עור תחש ושמו
את בניו וליקחו את כל בני
השדה אשר ושרתו בס
בקרש ונתנו אל בני תבלת
וכסו אותם במכסה עור תחש
ונתנו על חמוטו וירשו את
המזבח וירשו עליו בני ארז
ונתנו עליו את כל בני אשר
וישאלו עליו בהם אתה מחמת
אוי המונגל ואת חמיהם
המוצה וירשו עליו כסו
בזו נחשו ושמו בניו וכל
הדבנו לבלית את הקדש
את כל בני הקדש בנע
המזבח ואחרו בני יסא בני
קחא ואת יחזקאל אל
הקדש ומתו אלה משא

והשיב את אשמו בראשו ו
וחמשתו כסף עליו ונתן לאשר
אשם לו ואילו לאיש גאל
לחשוב האשם אלו האשם
המושב לחזקו לבחור מבר או
הכפרים אשר וכפר בו עליו
וכל תרומה לברקושו בני
ישראל אשר יקריבו לבחור לו
וחיה ואיש אתקדשו לו וחינו
איש אשר יתן לבחור לו וחינו

אמר ה' אלוקי ישראל
עבדתיכם באהל
בזרע ולא תשארו עלי
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו

בשרו וקדו וקדו עליו
ואתו שיהיה את אשר
תפכה והעם כחזק
במקום שיהיה
עיר ישראל משמתי
הטאת האומות האסף את
אשר תפכה את בני ישראל
ולא תהיה כחזק
הטאת האומות האסף את
אשר תפכה את בני ישראל
ולא תהיה כחזק
הטאת האומות האסף את
אשר תפכה את בני ישראל
ולא תהיה כחזק

אמר ה' אלוקי ישראל
עבדתיכם באהל
בזרע ולא תשארו עלי
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו

אמר ה' אלוקי ישראל
עבדתיכם באהל
בזרע ולא תשארו עלי
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו

אמר ה' אלוקי ישראל
עבדתיכם באהל
בזרע ולא תשארו עלי
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו

אמר ה' אלוקי ישראל
עבדתיכם באהל
בזרע ולא תשארו עלי
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו
והטאת בחרוכם את חלבו
מזבו ואת קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תהדרו

אמר ברוך הוא
לפני ה' עבדכם באהל
מועד ולא תשאנו עליו
ויסא חרומכם את חלבו
משבו ואת קדשו בוישכאן
לא תמלכו ואת תמלכו
יהי ייחוד אלמשה ואלו אחריו
ואתו ואתו חתונה אשר
עד מותו לאמר רבו אל בני
ישראל וקחו אלוך פלה ארפה
המלך אשר אורבאל מנס אשר
היה עליו עין על וענתם
אברהם אלהי עור חסדו והוא
היה עמא ועל אל מחור מחנה
ושוחט אלה לפניו ולקח
אלו פתחו פיהם בארבע
והוא אל פתח פה אלה מער
היה שבע פעמים ושחף
אתה פתח ליעזר את עיר ואת
בשרו ואת פתח על פתח
ישלח את הפתח ואלו
ואתו ושע תולעת ויהלכו
אתוך ארפת הפתח ויהלכו
בפח הפתח ויהלכו בשל פתח
אשר יבא ארפתו ופמא
פתי עיר ויהלכו ויהלכו
הוא ויהלכו בשל פתח ויהלכו

בשרו ויהלכו ויהלכו
ואתו אשר ישלחו את אמר
הפחה והוא מהוץ הפתח
במקום פתח והוא עליו
אשר ישראל לשמחת למנוח
הפחה הוא ויהלכו הפחה את
אשר הפחה את בניו ופמא
על הפחה והוא רבו ישראל
לפי הנה בעתה קת עלם
הנהגה בפת לפי פת אמר
וכמא שבעי ימים הוא
יתחפאו ביום השלישי
וביום השביעי ופחה הוא
לא יתחפאו ביום השלישי
וביום השביעי לא ופחה
כל הנהגה בפת פתח הוא
אשר ימיר ולא יתחפאו את
מספרו ויהלכו ויהלכו
הנהגה הוא מן ישראל מן
נהגה לאחרי עליו פתח והוא
עד פתח ביום השלישי
הנהגה הוא פתח בפתח
אשר הוא ויהלכו בפתח
הנהגה הוא פתח ויהלכו
הנהגה הוא פתח ויהלכו
הנהגה הוא פתח ויהלכו
הנהגה הוא פתח ויהלכו

אמר ברוך הוא
לפני ה' עבדכם באהל
מועד ולא תשאנו עליו
ויסא חרומכם את חלבו
משבו ואת קדשו בוישכאן
לא תמלכו ואת תמלכו
יהי ייחוד אלמשה ואלו אחריו
ואתו ואתו חתונה אשר
עד מותו לאמר רבו אל בני
ישראל וקחו אלוך פלה ארפה
המלך אשר אורבאל מנס אשר
היה עליו עין על וענתם
אברהם אלהי עור חסדו והוא
היה עמא ועל אל מחור מחנה
ושוחט אלה לפניו ולקח
אלו פתחו פיהם בארבע
והוא אל פתח פה אלה מער
היה שבע פעמים ושחף
אתה פתח ליעזר את עיר ואת
בשרו ואת פתח על פתח
ישלח את הפתח ואלו
ואתו ושע תולעת ויהלכו
אתוך ארפת הפתח ויהלכו
בפח הפתח ויהלכו בשל פתח
אשר יבא ארפתו ופמא
פתי עיר ויהלכו ויהלכו
הוא ויהלכו בשל פתח ויהלכו

אמר ברוך הוא
לפני ה' עבדכם באהל
מועד ולא תשאנו עליו
ויסא חרומכם את חלבו
משבו ואת קדשו בוישכאן
לא תמלכו ואת תמלכו
יהי ייחוד אלמשה ואלו אחריו
ואתו ואתו חתונה אשר
עד מותו לאמר רבו אל בני
ישראל וקחו אלוך פלה ארפה
המלך אשר אורבאל מנס אשר
היה עליו עין על וענתם
אברהם אלהי עור חסדו והוא
היה עמא ועל אל מחור מחנה
ושוחט אלה לפניו ולקח
אלו פתחו פיהם בארבע
והוא אל פתח פה אלה מער
היה שבע פעמים ושחף
אתה פתח ליעזר את עיר ואת
בשרו ואת פתח על פתח
ישלח את הפתח ואלו
ואתו ושע תולעת ויהלכו
אתוך ארפת הפתח ויהלכו
בפח הפתח ויהלכו בשל פתח
אשר יבא ארפתו ופמא
פתי עיר ויהלכו ויהלכו
הוא ויהלכו בשל פתח ויהלכו

אמר ברוך הוא
לפני ה' עבדכם באהל
מועד ולא תשאנו עליו
ויסא חרומכם את חלבו
משבו ואת קדשו בוישכאן
לא תמלכו ואת תמלכו
יהי ייחוד אלמשה ואלו אחריו
ואתו ואתו חתונה אשר
עד מותו לאמר רבו אל בני
ישראל וקחו אלוך פלה ארפה
המלך אשר אורבאל מנס אשר
היה עליו עין על וענתם
אברהם אלהי עור חסדו והוא
היה עמא ועל אל מחור מחנה
ושוחט אלה לפניו ולקח
אלו פתחו פיהם בארבע
והוא אל פתח פה אלה מער
היה שבע פעמים ושחף
אתה פתח ליעזר את עיר ואת
בשרו ואת פתח על פתח
ישלח את הפתח ואלו
ואתו ושע תולעת ויהלכו
אתוך ארפת הפתח ויהלכו
בפח הפתח ויהלכו בשל פתח
אשר יבא ארפתו ופמא
פתי עיר ויהלכו ויהלכו
הוא ויהלכו בשל פתח ויהלכו

אמר ברוך הוא
לפני ה' עבדכם באהל
מועד ולא תשאנו עליו
ויסא חרומכם את חלבו
משבו ואת קדשו בוישכאן
לא תמלכו ואת תמלכו
יהי ייחוד אלמשה ואלו אחריו
ואתו ואתו חתונה אשר
עד מותו לאמר רבו אל בני
ישראל וקחו אלוך פלה ארפה
המלך אשר אורבאל מנס אשר
היה עליו עין על וענתם
אברהם אלהי עור חסדו והוא
היה עמא ועל אל מחור מחנה
ושוחט אלה לפניו ולקח
אלו פתחו פיהם בארבע
והוא אל פתח פה אלה מער
היה שבע פעמים ושחף
אתה פתח ליעזר את עיר ואת
בשרו ואת פתח על פתח
ישלח את הפתח ואלו
ואתו ושע תולעת ויהלכו
אתוך ארפת הפתח ויהלכו
בפח הפתח ויהלכו בשל פתח
אשר יבא ארפתו ופמא
פתי עיר ויהלכו ויהלכו
הוא ויהלכו בשל פתח ויהלכו

לאמר עתה כי אתה נבע
לדאתי בחרך ועשה אסדע
בבענך אשובה לך ואמר
מלאך יהוה ארבעים יד
עם האנשים ואנס אתהו
אמר ארבע אלה אתה תפ
הך בלעם עם שריו בלך
וישמע בלך כי בא בלעם
ויצא לקראתו אל ער מאנ
אשר על גבול ארנו אשר
בקצה הגבול ויאמר בך אל
בלעם הלא שלח שלחתי
אלך לקרא לך למד לא
הלכת אלי ואמנם לא אכר
כספר ויאמר בלעם אל בל
הנה באתי אלך עשה תיכ
אוכל רפך מאומד הרב
אשר ישם אלהים בי את
אלי והלך בלעם עם בל
ובאוקרתי ויהיה ויפז
בלך בן בעור ויהיה בלעם
ולך בן בעור ויהיה בלעם
ויקראו אתהם בעמון
במדת בני עמון משחזק
הלם וישם בן עמון בל
גמול בזה שבעה נאמרו
ויהי ויהיה עם בל
אלמלא מלאך יהוה

כאשר ידבר בלעם ויעל
עם פר ואולי במופת
בלעם בלב חמור עליו
ואמר בלעם ויהיה
ודבר מוכאנן ויהיה
שמי ויהיה אלהים או
ולאמר אליו את שבעת
עורס ואלו פר ואולי
ושם יהוה רבך בפר בלעם
ולאמר טוב אל בלך ויהיה
וישב אלך והנה נבע על
הוא וכי עור מאנ
ולאמר מן ארם נהלתי
מאז מחזרתי קרע נכח
לך ועקב רכס ועמז
מה אקרב לא קפה אל
אוגס לא זעתי ויהיה
עורס ארבע ויהיה
הו עם בלך וישכן
או ביעקב ולא יראת
בשר אל תהו אלהיו
זהו עתה בלך בלך
מקעוים כהו עמט האם
כז לא נחש בועקב ולא
בשר אל כעת ואמר
וישראל מה פעל אל
בלבי קום וכאור מנשא
לא ישב ער ואכל סוד
יהים חילי וישתה ויאמר

אשר תראנו משם אמר
הראו וכלו לא תראו
ל משם ויהיה עמט
ולאמר מפיגה ויהיה
נוכחות ויעל פר ואולי
ויאמר אל בלך התי עב
עלת ד ואנכי אהרבה ויהיה
ההו אל בלעם ונשם רב
ויאמר טוב אל בלך ויהיה
ובא אלך והנה נבע על
וישן מואב אתו ויאמר לו
בלך מה דבר ויהיה
ויאמר קום מה ושמע
עני בני עפר לא אוש
וישב וכזאדם ויהיה
אמר ולא יעשה ויהיה
וימטן והנה בך לקחתי
ויהי ולא אשתנה לא
או ביעקב ולא יראת
בשר אל תהו אלהיו
זהו עתה בלך בלך
מקעוים כהו עמט האם
כז לא נחש בועקב ולא
בשר אל כעת ואמר
וישראל מה פעל אל
בלבי קום וכאור מנשא
לא ישב ער ואכל סוד
יהים חילי וישתה ויאמר

בלך אל בלעם גם קרב
גם בך לא תברכנו ויעל
ולאמר אל בלך הלא
אלי לאמר כל אשר
יחזו אתו אשתו ויאמר
אל בלעם למה נא אהר
מקום אחר אלך ויהיה
האלהים ויפלו מן משם
בלך את בלעם ראש זמ
השקה עמט השלח ויאמר
בלעם אל בלך בנה לו
מזבח והכול בוח שב
פרים ולבעה אוס ויעש
כאשר אמר בלעם ויעל
ואולי במופת ויהיה
כזב בענין יהוה ויהיה
ישאל ולא תהו ביעס
לך את נחשית ויהיה
המדבר פנו וישא בלעם
ענין ויהיה אל שכן
לשכחו ויהיה עליו ויהיה
וישא משלו ויאמר נא
בנו בעד ונאם הגבר
העני נאם שמע אמרו
אשר מחזו שולו יהוה
עמט מה שבו את לך
משכחך ישראל בנה
נפלו כגט עלו נהר

נטי יהוה בארבעים עשר
ויהי מאגל מלכו ותנשא
אל מוציאן מקעים כהו
דאם לו יאכל גוס עיו
ועמטו יגם וועיו מחץ
וכבלא מוקימו מכו
ואררד ארור ויהיה
בלעם ויפס את כפיו
בלך אל בלעם לקב
והנה ברכה בך ויהיה
ועתה ברחלך אימקור
כפר יאכברך והנה
מכבוד ויאמר בלעם
הלא גם ארמלאך
שדחתי אלי ויהיה
תהו בלך מלא בית
לא אוכל לעב את
יעשות טובה ארעה
אשר ידבר יהוה אר
ועתה הנני חולך ועמי
איעך אשר יעלח הנס
לעמך באחרות יהוה
משלו ויאמר נא בלעם
בעד ונאם הגבר שולו
נאם שמע אמרו אר
עליו מחזו שולו יהוה
וגלו עמט ארנו לא

אשר תראנו משם אמר
הראו וכלו לא תראו
ל משם ויהיה עמט
ולאמר מפיגה ויהיה
נוכחות ויעל פר ואולי
ויאמר אל בלך התי עב
עלת ד ואנכי אהרבה ויהיה
ההו אל בלעם ונשם רב
ויאמר טוב אל בלך ויהיה
ובא אלך והנה נבע על
וישן מואב אתו ויאמר לו
בלך מה דבר ויהיה
ויאמר קום מה ושמע
עני בני עפר לא אוש
וישב וכזאדם ויהיה
אמר ולא יעשה ויהיה
וימטן והנה בך לקחתי
ויהי ולא אשתנה לא
או ביעקב ולא יראת
בשר אל תהו אלהיו
זהו עתה בלך בלך
מקעוים כהו עמט האם
כז לא נחש בועקב ולא
בשר אל כעת ואמר
וישראל מה פעל אל
בלבי קום וכאור מנשא
לא ישב ער ואכל סוד
יהים חילי וישתה ויאמר

ויהי מאגל מלכו ותנשא אל מוציאן מקעים כהו דאם לו יאכל גוס עיו ועמטו יגם וועיו מחץ וכבלא מוקימו מכו ואררד ארור ויהיה בלעם ויפס את כפיו בלך אל בלעם לקב והנה ברכה בך ויהיה ועתה ברחלך אימקור כפר יאכברך והנה מכבוד ויאמר בלעם הלא גם ארמלאך שדחתי אלי ויהיה תהו בלך מלא בית לא אוכל לעב את יעשות טובה ארעה אשר ידבר יהוה אר ועתה הנני חולך ועמי איעך אשר יעלח הנס לעמך באחרות יהוה משלו ויאמר נא בלעם בעד ונאם הגבר שולו נאם שמע אמרו אר עליו מחזו שולו יהוה וגלו עמט ארנו לא

אשר כנשו והקדושים לכם
ערים עיר מקלט תהינה לכם
ונס שמח רעה מפה נפש
בשגוריהו יהיו לכם הערים
למקלט מגאל ולא ימותו הרעה
עד עמקו לפני הענה למשפט
והערים אשר נתנו שש ער
מקלט תהינה לכם את
שלוש הערים תתנו מעבר
לירדן ואת שלשת הערים תתנו
בארץ בנינו ערן מקלט
תהינה לבני ישראל ולגר
והלושב בתוכם תהינה
ששה ערים האלה למקלט
לנוס שמה פרימה נפש
בשגוריה ואם בלוי ברוך
הפחן ומת רעה הוא מות
ימות הרעה ואם באביו
אשר נסות בה הפחן ומת
רעה הוא מות ימות הרעה
או צביל עץ יר אשר נמות
בו הפחן ומת רעה הוא
מות ימות הרעה ואם הרם
הוא נמות את הרעה בנפש
הוא נמות ואם בשנא ר
יהי לנו אהשוקו עליו בעת
ומת או באביו הפחן ברוך
ומת מות ומת המה רעה

הוא וגם הדם נמת הרעה
במקלט ואם בפה בלא
איה הוצן אהשוקו עליו
בלבל בלא ערמה או בלא
אבו אשר ימות בה בלא
ראות ופלו עליו ומת והוא
לא אוב לו ולא מקש
כעתו ושפכו ענה בין
המים וכן גאל הרם על
המשפחה האלה והעיר
הענה את הרעה מה
הרם והשבו את הרעה
אל עיר מקלטו אשר נס
שמה ושב בה ערמות
הפחן הגרל אשר משה את
פשומו הקדש ואם יצא
רעה הרעה אתה עיר
מקלטו אשר ינוס שמה
ומצא אתו גאל הנס מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצו
גאל הרם את הרעה או לו
דם כי בעיר מקלטו ישב
עד מות הפחן הגרל ואחור
מות הפחן הגרל ישוב
הרעה אל ארץ אחרונו
והיו אלה לכם להקול משפט
לדורותכם בכל משפחות
במקלט לפני עיר

ירעה אהשוקו עליו
ירעה נמש למת ולא ימות
כפר לפש רעה אשר הוא
רשע ומת כדכית וימות
ולא תקחו כפר לנוס אהשוקו
מקלטו לעוב לשפת פאון
עד מות הפחן ואת המענה
אתה ואשר אתה
כחכם הוא ואתה אתה
לארץ לא כפר לנוס אשר
שפך דם בואם בדם שפכו
ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישבת בה אשר את
שקובתה כי אני יחון
שבו ברוך בני ישראל
והקדו אשר הארץ
למשפחת בנינו ערן
בדממה ממשפחת
יוסף וירדן לפני משה
לפני השמים ראש את
לבני ישראל ויאמרו
אדני ענה מות לנת את
הארץ נמות בגורל לבני
ישראל וארע ענה מות
לנת את נהון צלמו את
לבנותיה ונתו ראהו ונתו
שכמו בני ישראל לישב

וגרעה נחלתו מעתה
אבותו ונסקה על נחלת
המטה אשר תהנה להם
ומגדל נחלתנו יגרע ואם
יחנה תיב לבני ישראל
וגוספו נחלתו על נחלת
המטה אשר תהנה להם
ומגדל מטה אבותנו יגרע
נחלתו ויצו משה את בני
ישראל על פני יחון לאמר
כו מטה בני יוסף ובררים
זה הירדן אשר ענה ויחון
לבנות עלסחר לאמר לפי
בענין הם תהינה לנשים
אך למשפחת מטה אביהם
תהינה לנשים האתם
נחלת לבני ישראל ממטה
אביהם כי איש בנחלת
מטה אבותיו יירדו בני
ישראל וכל בית מן ישראל
נחלה ממטות בני ישראל
אחור משפחת מטה
אבות תחון לאשה למען
ירשו בני ישראל איש
נחלת אבותיו ואתם
נחלה ממטה אבותי
אחור באישים בנחלתו

ידבחו מפות בני ישראל
כאשר ענה יהונת את משה
כן עשו בנות עלפחד
ותחוננה מחלה הרעה
וחלה ומלכה ונערה בנות
עלפחד לבני דרוח לנשים
ממשפחת בני מנשה
יוסף היו לנשים ותול נחלתו
על מטה משפחת אביהן
אלה המצות והמשפחות
אשר ענה יהונת בדממה
אל בני ישראל בערבות
מוצא ער יהונת יהיו
אלה הדברים אשר תבר
משה אל בני ישראל בני
החורבן במדבר בערבות
סוף ביום ארץ וכן תפל
לבן ויחנה ויהי אהרן
עשרים מחוץ בדרך הר
שעור ער קדש בנינו
ויחן בארבעים שנה בעשתי

עשר הרש באחר להרש
רבר משה אל בני ישראל
ככל אשר ענה יהונת את
אלהם אחרי הכרת את סוחו
מלך האמרי אשר יושב
בחסבו ואת עוג מלך הבשן
אשר יושב בעשתרת בארץ
בני ישראל בארץ מואב
חואל משה בארץ איתחורו
וזאת לאמר יהונת אלהינו
רבר אלנו פחז לאמר רב
לכם שכרת בחר היה פנו
וסעו לכם וזכו הר האמרי
ואל כל שבנו בערבה בחר
ובשפלה וננגב ויחון חים
ארץ חכנענו ויחננו ער
החורבן הגרל נחור פרדאח
נתנו לפתכם את הארץ באו
ורשו את הארץ אשר נשבע
לדנה לעצמכם לאביהם לעת
ולעקב לתת להם ולורעם
אחריהם ויאמר אלכם בעת
ההוא לאמר יאחוב לבני
שאת אתכם יהונת אלהים
הרבה אתכם והנכם חים
בכונת השמים לכם יחון
אלהי אבותכם יסח עליכם
ככם אלה פעמים ויברך

ארעה כנש ויהיה להם לכה
ערים עיר מקלט ותהיה להם
ונם שמור רצח מקחנם ש
בשנת יחולו להם הערים
למקלט מגאל ואימות הרצח
עד עמך לפני העדה למספט
והערים אשר נתנו שש ער
מקלט תהיינה להם אר
שלו הערים נתנו מעבר
לירדן ואת שלשה עשר נתנו
בארץ כנען עיר מקלט
התהיינה לפני ישראל והגו
והגושב בתוכם תהיינה
שלשה ערים האלה למקלט
לכוס שפוח פד מכה נפש
בשגגה ואם מבל ברוד
הפח וימת רצח הוא מות
ימת הרצח ואם באבדו
אשר לפות בה הפח וימת
רצח הוא מות ימת הרצח
או בכל ענין אשר נמת
בו הפח וימת רצח הוא
מות ימת הרצח גאל הים
הוא נמת את הרצח כנש
הוא ימתנו ואם בשנאר
יהי פנו או השלח עלו בערה
וימתו או באבדו הפח ברוד
וימת מות ימת המכה רצח

הוא גאל הים וימת את הרצח
בפועל וואם גמלע בלא
איבה הפח או השלח עלו
פל פלו בלא ער מדי או בלא
אבו אשר ימת בה בלא
ראות ופל עליו וימתו
אאוב לו ולא מכה ש
כעת ושפוחו קעה בין
המים ומן גאל הים על
המשפטים והאלה והעיר
הערה את הרצח מה גאל
הים והישב את העיר
או עיר מקלט אשר נס
שמור וימת בה עיר מות
הפח הגל אשר משק או
בשמן חקיש ואם גאל
רצח הרצח וימת עיר
מקלט אשר נוס שפוח
ומעא אתו גאל הים שפוח
לבל עיר מקלט הרצח
גאל הים את הרצח אלו
דס יפ בעיר מקלט וישב
עד מות הפח והוא החי
מות הפח והגל וימת
הרצח ארץ אזור לו
וחלו אלה להם לחקת מספט
לדומכם בכל מושבותכם
כל משד נמש לני ערים

רצח את הרצח עיר
לענה נמש למח ולא תקחו
כפר נפש רצח אשר קחו
רשע וימת כדמת וימת
והאתקו כפר לניס אלו
מקלט לשב לשבת אלו
עד מות הפח ולא תמס
אמר רצח אשר אתם פו
פוחם הוא וימתו אתה
לרצח לאוסר לניס אלו
שפוח כואם בה שפוח
ולא תמא את הרצח
אתם ישמם בה אשר או
שפוחים מי אנו וימת
על שפוח עיר וימת
למשפוח פח הרצח
בדמיה מושפוח פח
וקח וישלח יתו עיר
הם שפוח רצח אלו
לני יתו עיר וימת
הרצח פח הרצח
הרצח פח הרצח
לחוקת מספט
לדומכם בכל מושבותכם
כל משד נמש לני ערים

ונגדעו נחלתו למחנה
אבותם ונסקפו על נחלת
המטה אשר תהיה להם
אערי נחלתנו ירעו ואם
יחנה הפל לפני ישראל
ונספחו נחלתו על נחלת
מטה אשר תהיינה להם
אחלה משה אבותנו ירעו
נחלתו וירעו משח את בני
ישראל על פני יחוד לאמר
בו מטה בני יוסף הבנים
זה הוצר אשר ענה יחוד
לבנות עלסכו לאמר לכו
לבעים הם תהיינה לנשים
אך למשפוח מטה אלהם
תהיינה לנשים אתם
נחלה לפני ישראל ממטות
אל מטה בני אוש בני חת
מטה אבתו וירבדו בני
ישראל וכל ביתך שרת
חח ממטות בני ישראל
אוד ממשפוחת מטה
אבות יחוד לאשך ומעו
ירשו בני ישראל איש
נחלת אבתו והאתם
חלדו ממטה למחנה
אחר באוש בני חת

ידבקו מכות בני ישראל
כאשר ענה יחוד את משה
מן עשו בנות עלסכו
ותחלונח מחלה תרעוד
וחלה ומלכה ונעת בנות
עלסכו לפני יחוד לנשים
ממשפוחת בני מנשה בן
יוסף ויהי לנשים ויהיו נחלה
על מטה משפוחת אמהן
אלה המצות והמשפוחות
אשר ענה יחוד את משה
אל בני ישראל בערבות
מואב עיר מדין ורחו

עשר חרש באחר רחש
רבו משח אל בני ישראל
ככל אשר ענה יחוד את
אלהם אחר חכמו את סוחו
מלך האמורי אשר יושב
בחסבון ואת עוג מלך הבשן
אשר יושב בעשורת בארץ
בעבר הירדן בארץ מואב
הואל משח באר את חתו ויהי
חזאת לאמר יחוד אלהינו
רבו אלינו חרוב לאמר רב
לכם שרת בחר הזה פנו
ועו לכם ובאו הר האמורי
ואל כל שכנכם בערבה בחר
ובשמלה ובנגב ובחוף הים
ארץ הכנעני והלבנוני עד
הנחר הגל תחפרת ראה
טעם למכס את הארץ באר
ורשו את הארץ אשר נשבע
לרדף ואתם לאביתם לעמך
ולועקב לתולדתו ולרעים
אחרים ואמר אלכם בעת
ההוא לאמר יאזכר לבני
שאת אתכם יחוד אלהים
הריבה אתכם והנכם הים
ככובם חמישים לב ויחוד
אלהי אבותכם יקח עליכם
ככם אלה פעמים ויכר